

— Много страхъ патихме, отговори той. Много се радвамъ, че пристигна войската, инѣкъ Турцитѣ можеха да ни исколятъ. Вий не знаете, какви сж лоши нашитѣ Турци, свърши той.

Този Славейковъ сега не приличаше на онзи въстаята. Той като че порастна изведнѣжъ на цѣла педа. Той си бѣ издигналъ високо главата, а очитѣ му пламтяха.

Отъ конака азъ се опѣтихъ къмъ дефилето да срѣщна дружината и пѣтьомъ минахъ прѣзъ чаршията. Както тѣзи послѣдната, тѣй сѣщо и улицитѣ се отличаваха съ извънредна чистота. По нѣкои отъ улицитѣ протичаше, както и въ Казанлъкъ, чиста бистра вода, която до нейдѣ освѣжаваше въздуха. Чаршията бѣше покрита съ джамове. Прѣдъ повечето отъ дюкениитѣ имаше голѣми клончести асми, които даваха на чаршията хубавъ и веселъ изглѣдъ. Но улицитѣ, както и въ другитѣ градове, бѣха криви и послани съ едри камъни.

Въ града сега се виждаше по голѣмо движение. Мнозина вече знаяха, че опълчението пристига днесъ.

При Бешъ-Бунаръ опълчението бѣ посрѣщнато отъ по пѣрвитѣ граждани и членоветѣ на градския съвѣтъ, а до самия градъ отъ множеството народъ, на чело съ духовенството.

Въ черквата Св. Димитъръ се отслужи молебень, слѣдъ който се казаха рѣчи и, слѣдъ това само, дружинитѣ се отведоха на бивуакъ.

Срѣщата ни въ Стара-Загора бѣше сърдечна, но не тѣй многолюдна и блѣскава, както въ Търново и Казанлъкъ. Това обстоятелство бѣше направило не съвсѣмъ добро впечатление на Генералъ Гурко, който, както казваха нѣкои отъ офицеритѣ, се билъ даже изразилъ, че щѣлъ да напустне града. Впрочемъ, по блѣскава срѣща не можеше да се очаква въ Стара-Загора на 11 Юлий, тѣй като народа не знаеше за пристиганieto на войската. Азъ лично видѣхъ, какъ много жени и мжже вървешката довършваха своя туалетъ, — а учителитѣ и учителкитѣ по пѣтя събираха ученицитѣ и ученичкитѣ.